

nen igjennem Thyen — som da kunde forenes med de øvrige Vestbaner for sig, og af Nordbanen for sig. Forfaavidt som den hyenske Bane kom Sjællændernes Hænder, vilde man derved for en stor Deel opnaae, at man ikke behøvede at nære nogen Frygt for, at de særlige jydsk Interesser, som efter Manges Mening i saa høi Grad pege mod Syd, skulde blive tilfede-fatte ved det sjællandske Selskab, og der vilde i Virkeligheden blive tilveiebragt en Art Con-currence mellem de to Hovedgrene af det danske Jernbanesystem. Jeg fremhæver ingenlunde dette, fordi jeg har nogen forudfattet Mening om, hvad der maatte være det Helbigste at be- stemme sig for i et saadant Tilfælde, men ved at gjenneføe det ærede Medlems Forslag, der giver Regjeringen en saa overordentlig vigt- gaende Frihed og Myndighed til at vælge, er det faldet mig ind, at der i mine Tanker egentlig kun endnu stod een Ting tilbage, nemlig at give Regjeringen Ret til deelviis at bort- forpagte Banerne.

Mark: Den ærede Forslagsstiller, som med saa stor Veltalenhed har udbillet For- delene ved at tage hans Vindringsforslag, synes at gaae ud fra den mærkelige Forudsæt- ning, at der ikke vilde være Noget iveien for, at det sjællandske Jernbaneselskab, hvis det ved Contract med Regjeringen forpagter disse Ba- ner, vil kunne drive dem efter saa friske Grund- sætninger, efter saa særegne Grundset- ninger med Hensyn til de paagældende Dis- tricters Tærv og Trang, som man vel kunde ønske det, og ikke deslindre forfølge sine ældre, tidligere bekjendte og stadigt fulgte Reg- ler med Hensyn til Banerne paa Sjælland. Dette kan man dog paa ingen Maade antage. Dersom det sjællandske Jernbaneselskab hidtil har ladet den rene pecuniaire Interesse for sin egen Kasse være det Hovedbestemmende for sin Maade at drive de sjællandske Baner paa, kan jeg ikke skjønne andet, end at Selskabet vil og maa følge de samme Grundregler ved Driften af de hyenske jydsk Baner, eller, hvis det vir- kelig skulde være saa, at Selskabet paa det ene Sted slog over i en heel anden Retning, da maa det følge de samme Grundsetninger, og- saa ved de øvrige Baner, som det driver.

Men dette sidste er det, vi nu engang ikke kunne faae Troen paa ved dette Selskab, eller dets Bestyrelse, og derfor er det — som jeg blandt Andet sidst omtalte, at man paa ingen Maade kan være tjent med dets Drift øvre i Jylland. Det vil være i høieste Grad mod den Forud- sætning, under hvilken Banerne ere byggede øvre i Jylland, at lade de Grundsetninger, der hidtil have været raadende paa den sjæl- landske Bane, blive raadende paa disse; thi der vil der være Sectioner, som ligesom ikke kunne betale sig at drive, og som altsaa Sel- skabet, trods hvilkensomhelst Stringents i Be- tingelser fra Regjeringens Side, vil være fristet til at gjøre det mindst Mulige ud af. Nu kunde der siges: Ja, men Selskabet vil natu- rligviis være hæderligt i Opfyldelsen af sine Forpligtelser; et stort Selskab, som dette, vil paa ingen Maade saaledes søge at gjøre Betingelserne til saa Lidt som mulig paa de Steder, hvor de genere det. Som Svar derpaa har den ærede Forslagsstiller selv givet os et Modbeviis. Han har ganske aabent sagt, at, naar vi antage hans Forslag, vil Regjeringen med det i Hænderne kunne opnaae en meget betydelig gunstigere Contract, end det tidligere har været den mu- ligt. Det vil med andre Ord sige, at det sjællandske Jernbaneselskab lader sig efter Om- stændighederne i høieste Grad tinge med, prutte med saagodt som enhver Anden, det siger ikke: „Saameget kunne vi gjøre i Landets Interesse, mod en passende Binding for os,“ men det tager Alt, hvad det „efter Conjunctionerne“ kan faae, kort sagt, viser sig som reen Handels- mand. Men dette lader formode, at det ogsaa i Udførelsen af en Contract vil vise sig som den practiske Mand, der til enhver Tid be- nyttter den Ret, der er ham givet, og benyttter de Betingelser, der ere ham stillede, ikke efter, hvad der kan være udenforstaaende Interessers Krav, men efter, hvad der er hans egne In- teressers.

Det ærede Medlem meente, at enhver for- standig og god Handelsmand gjerne risikerede Noget ud i det Fjerne, naar han havde Nulmelig- hed for, at det vilde betale sig i Pængden, men derved, at det sjællandske Jernbaneselskab netop efter det stillede Forslag med en Opfigelighed af et Aar kan kastes ud af hele Sagen, er det